

KUNGARNE

AF
JULES LEMAITRE.

Troga sina order, de ögo kavaljeristerna icke bläckt. Men de ras orsinnige möstandare drogo dem i stöfvarna, andra hängde sig upp på hästmularna. — Och plötsligt, utan att Herman såg hur det gick till, hade hopen slutit sig bakom skvadronen... Kyssiererna i de sista lederna svängde helt om. Man kastade stenar på dem. Många ansikten flugo blånader och skrämor, och under mer än en kask flöt blodet. Några försvarade sig med slag af sabelskidan eller muskötöfven. Hastar stegrade sig. En ryttare blef neryckt ur sadeln, af orsinniga händer och syntes ej mera... Ordansofficern stod bakom Herman, afvaktande hans order.

"Må göras!" sade Herman "De ha själfva så velat... Soldaterna tillhöra också folket... Sag till att infanteriet rycker ut och ger eld... efter tre uppmaningar."

"Godt, ers höghet."

Herman fattade om sitt huvud med båda händerna.

"Ah, de råa, råa varselerna! utbrast han. "Men hvarför, min Gud? Hvarför..."

Skvadronen som anfölls både fram- och bakifrån, försvarade sig så godt den kunde. Kavalleristerna hade på eget bevåg dragit sablarna. Handgemängdet hade börjat bli blodigt.

Porten, som de upproriske nyss belägrat, öppnades plötsligt, och ett kompani fotfolk marscherade ut i avenyen med fallda bajonetter. Efter en tre gånger upprepad varning, som den rasande hopen icke ens tycktes höra, följde en salftva, som gjorde ett cirkelrundt hål i den tätta massan, liknande det som ett slag af liden lam när efter sig ett sadofallt. Två eller tre tusen upproriske funno sig i sin ordning inklämda mellan kyssiererna och infanteristerna, lika ohjälpligt dömda till undergång som en skara boskap i ett slaktarhus. Vilda af raseri, hvirlade de rundt på måfå och störtade sig emot de falda gevaren. En ny salftva öppnade snart nya, men snart åter fyllda skårar i den böljande massan. Men flere kavallerister hade träffats af infanteristernas kulor och tumlade af sina hästar. Hopen kastade sig öfver dem...

Herman vände bort ögonen för att slippa se mera och steg ner från pallen.

"Till hvarje pris måste elden upphöra," sade han till officern. "Hör ni det? Till hvarje pris!"

Wilhelmina hade gått ut några ögonblick förut, utan att säga något.

Herman återvände till sitt kabinett, följt af sin läge, magre kussin, och sjönk där ner i en linstol.

"Förstår du nu hvarför jag far min väg?" sade Rinaldo med sin lugna, antoniga röst. Jag var hos konungen i går och sade honom farväl. Han kände knappt igen mig, och jag tror icke, han har långt kvar. Stackars farbror! Han har aldrig varit sårdes les om emot mig — de naturliga kärleksbanden voro icke hans starka sida. Men kanske var han bättre än vi, ty han trodde på något, han, och har spelat sin roll praktigt och med bergfast övertygelse! Och hvad som i detta ögonblick kommer dig att blicka af ängest, skulle ha förfallit honom som den enklaste sak i världen... Men hör på! Snart om några veckor, får du en del paper och handlingar, alla

folkt autentiska, som konstatera, att jag lidit skeppsbrott, eller blifvit dödad genom olyckshändelse på en jakt, med ett ord, att jag är död. Men det är icke sant — jag talar om det för dig, därför att jag icke vill bedraga dig. Du skall officiellt utsprida underrättelsen om min död. Då först är jag verkligen fri... Lovfa mig det."

"Ja", sade Herman.

Några långsamma, ängestfyllda minuter förlöf. Slutligen visade sig officern.

"Är det slat? frågade Herman.

"Ja, ers höghet. Det var redan slat, när order kom att upphöra med elden."

"Gevaren af den nyaste modellen ha väl gjort underverk", som man säger... Huru många döda?"

"Man vet icke riktigt. En fem sex hundra kanske och ett större antal särade. De andra endast begärde att få komma därifrån, och man lät dem fritt afgå. Ordningen är återställd eller blir det inom kort."

"Farväl Rinaldo. Du är lycklig, du!"

"Du gör väl, hvad jag bad dig om?"

"Hvad då?"

"Har du då icke hört, hvad jag sagt?"

"Nej."

"Då skall jag skriva till dig, Farväl Farväl!"

De båda kusinerna omfamnade hvarandra. När Rinaldo gått, frågade Herman officern:

"Fins det bland de döda och särade också kvinnor och barn?"

"Ja, en sextio stycken, ers höghet."

"Låt så fort som möjligt sätta upp en lista öfver offren jämte deras adresser och skicka mig den."

"Ja, ers höghet."

"Jag har redan tänkt på den saken, Herman, och gifvit mina befällningar," sade prinsessan Wilhelmina, som i detsamma trädde in.

När Wilhelmina två timmar örut gick ifrån Herman, alldes sargad af hans hårda ord, hade hon först begifvit sig in till sin son, öfverhöjt gossen med tragiska smekningar, så som det hördes under omständigheterna, och funnit en slags tröst i att säga sig, att om det gällde att dö, skulle hon dö som erkeherzoginna, med en hållning och med ord, som måhända skulle bli historiska. Därefter hade hon börjat irra omkring på måfå i slottsgallerierna. Så mötte hon Otto.

"Har ni träffat Herman? Har ni 'alat med honom?"

Otto, som ännu var likblek efter samtalet med brodern, hade sin elakaste uppsyn, en min af på samma gång fräck och feg ondska. Vanligen undvek hans svägerska honom, då hon kände hans lastbarhet och kände hans skamliga lif. Men i detta ögonblick såg den kyska prinsessan endast en bundsförvandt i vallustingen. Om han missbrukade sina bordsrättigheter ända till brott, så måste han ätminstone hålla på dessa samma rättigheter. Och eftersom det nu för konungarne gälde vara eller icke var, så föreföll det Wilhelmina, när allt kom omkring, mindre brottsligt att vara kungligheten än att förneka och frivilligt försplå dem. Hon kände sig ungefär till mods som dessa fromme kristne, i hvilka ögon en ovardig prest är mindre farlig än en, som öppet bekänner sin otro.

"Jo, brunnade Otto, "han kokar ihop en skön soppa åt oss! Det sade jag honom alldeles nys."

"Omöjligt att utträtta något. När sådana där svärmare haka

sig fast vid en ide... Nej, jag har sannerligen aldrig sett någon vara så nitisk och envis i att störa sig själf... Hon kan verkligen skryta med, att hon har honom i sina klor!"

"Hvilken hon?"

"Ä, ingen alls. Ursakta..."

"Så, des är det hon..."

"Å jag förräder ingen stor hemlighet, om jag utprepar, hvad hela världen säger, nämligen att hon helt och hållet behärskar honom, att han endast ser med hennes ögon och endast handlar efter hennes order... Det var för hennes skull, som han benådade Avdotja Latanief. Ni minns, att det var hans första ätgärd som regent, och ni ser, hvad lycka den bringat honom."

"Är ni saker på detta, Otto?"

"Vissit ni det icke?"

"Tala icke så där låtsinnigt, Otto! Hvar och ett af edra ord sårar mig i djupet af mitt hjerta."

"Ack, kära Wilhelmina, jag säger endast som det är. Ni, jag, vi alla är för närvarande i handerna på den där lilla äfventyrsraskan — det är rena sanningen. Om tio tusen upproriske triumferande fåga igenom stadens gator, så är det därför, att fröken Frida icke vill, att man skall störa dem... Och på det viset är det historien blir till och kungadömen gå förlorade."

"Nej, Otto, jag tror er icke, jag vill icke tro er. Om detta vore sant, så skulle han först och främst behålla henne hos sig, icke vilja skiljas ifrån henne... Hon har roat honom med sina bizarras infall, och sedan har han fast sig vid henne, som det ofta händer, just därför att han varit henne till hjälp och understöd. Ingen ting mer, det skulle jag kunna svara på."

Fort.

Vår handel med Förenta Staterna har nyligen varit lifligt diskuterad söder om "linan". I Massachusetts underkändes en petition af 35,000 personer, som framhållde nyttan af en handels-traktat med oss, men som vi nu veta, har det republikanska partiet beslutit låta sakerna stå som de äro. Den ansedda tidningen "The Nation" har en längre artikel i frågan, hvarur vi taga följande. Efter det att hafva vidrört den ofvannämnda petitionen, heter det: Massachusetts fabriksägare inse, att de nödgas köpa såväl som sälja. De önska isynnerhet få canadiskt kol, ty endast därigenom kunna de kvarhålla de industrier som nu söka andra orter än För. Staterna. Republikanerna se emellertid endast efter, hvad som säljes till Canada, skrikande ruin om något köpes därifrån. Handelsbalansen ligger i Förenta Staternas favör och har växt, sedan Dingley-tariffen blef lag, från \$25 millioner till 684. Med andra ord, Förenta Staternas export till Canada har växt från \$64,928,921 i 1897 till \$123,266,788 i 1903, medan dess införsel från Canada var \$40,399,371 och \$54,781,418 under samma perioder. Ingen kan likväl bestämma, i hvilken grad export och import hafva berörts af förhållanden utom tull-lagstiftningens inflytande. Så har t. ex. det i Canada nedlagda amerikanska kapitalat under de senaste åren troligen åstadkommit ett ej ringa begär efter amerikanska varor. Handel mellan Canada o. Förenta Staterna måste följa naturliga kraf, tullag eller ej. Frakter hafva ikeledes mycket att betyda i frågan om fönnande af arknad för produkter. Detta

ensamt kommer att förhindra canadiskt gods från att säljas långt inne i Förenta Staterna. Om en canadiska varor säljes i någon af lägsen del, så är det helt enkelt att de äro nödvändiga. Olyckligtvis ligger Capo Bretons kolgrufvor för långt från Boston för kolets obhändrade försäljning, och å andra sidan äro Toronto, Hamilton och London allt för långt afägsna från medelstaternas kolgrufvor att köpa all kol de behöfva för dess industriella utveckling. På Stilla hafs-kusten är förhållandet omvänt. British Columbia har största delen af kolet och de nordvästra staterna skulle otvivelaktigt draga största nytta af fri-införsel.

Trots de stängsel, som uppsatts, sker ständigt utbyte af förnödenheter. Under de nio månader, hvilka slutade den sista mars, exporterade För. Staterna 4,510,836 ton kol, men importerade under samma tid från Canada 1,046,388 ton; 15,438,313... appar importerades och 2,287,796 utfördes; vi mottogo under samma tid 154 millioner raffinerad socker, medan vi exporterade 1,888,082. Vi köpte från Canada trävaror till ett värde af \$6,425,481 men sålde Canada \$2,397,862. Dessa äro jämförelsevis småsaker, men de bevisa, att båda landen kunna gifva och taga, då frakter passa. I många fall kan gods importeras till För. Staterna, emedan frakt och tull äro lägre än frakter från affägsnare amerikanska orter, och ibland kan sägas om Canada. Ibland väga skälarna lika, såsom t. ex. British Columbia, hvarst amerikansk och canadiskt mjöl sålts i lika kvantiteter, tull och frakter varande lika höga.

Sista paragrafen i tidningens anförande är väl värdt ihågkomma. Det lyder som följer:

"Vi försöka på bästa sätt utestänga canadiska produkter, men vi sända vårt folk och våra pänningar öfver gränsen i stora kvantiteter. 30,000 människor med familjer flyttade in i Canada, hufvudsakligast för att bruka jord. Under de sista åren hafva stora summor placerats i alla slags industriella företag i Dominion. Det ser därför ut som om både farmare och kapitalister försöka, enligt protektionisternas åsikt, ruinera det land, som skött dem såväl. Allaredan nu börja deras produkter söka inträde i Förenta Staterna. Fara är att de, som stanna hemma, blifva demoraliserade. Vi komma snart att glömma, skapar mindre amerikansk mandon än en bushel Minnesota hvete."

En ny föreläsning.

Ett möte hölls i Auditorium Rink, sammankalladt af den skandinaviska föreningen nyligen stiftad, för att dryfta frågan om en passande kandidat till den lediga vicekonsulposten här i staden. Ganska många hade infannit sig, trots den oöfrackliga annonseringen.

Innan mötet öppnades hade man efter en kort diskussion beslutit att uppskjuta frågan om kandidatens valjande tills man hunnit höra, hurvida konsul Bagge ämnar åter besätta eller indraga posten. Mr Ullström fungerare som ordförande och Mr. Holm som sek. Dan senare fick i uppdrag att tillskrifva konsul Bagge och, skulde det visa sig att posten skall fyllas, bör enhvar kika i Canada och desutom ej falla i sömn i kyrkan, ty kungörelse skall likaledes utgifvas från de olika predikstolarne. När så uppmaningen sker, bör den ålyddas, så att nästa möte blir ett rätt och kraftigt uttryck af skandinavernas önskan i saken.

Efter denna diskussion upplästes af Mr Ullström den nya föreningens stadgar, hvilka syntes hafva till hufvudsyfte att samlas och om möjligt förbättra skandinavernas ställning som nation i samhället. Med rätta påpekade

En ny föreläsning.

Ett möte hölls i Auditorium Rink, sammankalladt af den skandinaviska föreningen nyligen stiftad, för att dryfta frågan om en passande kandidat till den lediga vicekonsulposten här i staden. Ganska många hade infannit sig, trots den oöfrackliga annonseringen.

Innan mötet öppnades hade man efter en kort diskussion beslutit att uppskjuta frågan om kandidatens valjande tills man hunnit höra, hurvida konsul Bagge ämnar åter besätta eller indraga posten. Mr Ullström fungerare som ordförande och Mr. Holm som sek. Dan senare fick i uppdrag att tillskrifva konsul Bagge och, skulde det visa sig att posten skall fyllas, bör enhvar kika i Canada och desutom ej falla i sömn i kyrkan, ty kungörelse skall likaledes utgifvas från de olika predikstolarne. När så uppmaningen sker, bör den ålyddas, så att nästa möte blir ett rätt och kraftigt uttryck af skandinavernas önskan i saken.

Efter denna diskussion upplästes af Mr Ullström den nya föreningens stadgar, hvilka syntes hafva till hufvudsyfte att samlas och om möjligt förbättra skandinavernas ställning som nation i samhället. Med rätta påpekade

En ny föreläsning.

Ett möte hölls i Auditorium Rink, sammankalladt af den skandinaviska föreningen nyligen stiftad, för att dryfta frågan om en passande kandidat till den lediga vicekonsulposten här i staden. Ganska många hade infannit sig, trots den oöfrackliga annonseringen.

Innan mötet öppnades hade man efter en kort diskussion beslutit att uppskjuta frågan om kandidatens valjande tills man hunnit höra, hurvida konsul Bagge ämnar åter besätta eller indraga posten. Mr Ullström fungerare som ordförande och Mr. Holm som sek. Dan senare fick i uppdrag att tillskrifva konsul Bagge och, skulde det visa sig att posten skall fyllas, bör enhvar kika i Canada och desutom ej falla i sömn i kyrkan, ty kungörelse skall likaledes utgifvas från de olika predikstolarne. När så uppmaningen sker, bör den ålyddas, så att nästa möte blir ett rätt och kraftigt uttryck af skandinavernas önskan i saken.

Efter denna diskussion upplästes af Mr Ullström den nya föreningens stadgar, hvilka syntes hafva till hufvudsyfte att samlas och om möjligt förbättra skandinavernas ställning som nation i samhället. Med rätta påpekade

En ny föreläsning.

Ett möte hölls i Auditorium Rink, sammankalladt af den skandinaviska föreningen nyligen stiftad, för att dryfta frågan om en passande kandidat till den lediga vicekonsulposten här i staden. Ganska många hade infannit sig, trots den oöfrackliga annonseringen.

Innan mötet öppnades hade man efter en kort diskussion beslutit att uppskjuta frågan om kandidatens valjande tills man hunnit höra, hurvida konsul Bagge ämnar åter besätta eller indraga posten. Mr Ullström fungerare som ordförande och Mr. Holm som sek. Dan senare fick i uppdrag att tillskrifva konsul Bagge och, skulde det visa sig att posten skall fyllas, bör enhvar kika i Canada och desutom ej falla i sömn i kyrkan, ty kungörelse skall likaledes utgifvas från de olika predikstolarne. När så uppmaningen sker, bör den ålyddas, så att nästa möte blir ett rätt och kraftigt uttryck af skandinavernas önskan i saken.

Efter denna diskussion upplästes af Mr Ullström den nya föreningens stadgar, hvilka syntes hafva till hufvudsyfte att samlas och om möjligt förbättra skandinavernas ställning som nation i samhället. Med rätta påpekade

En ny föreläsning.

Ett möte hölls i Auditorium Rink, sammankalladt af den skandinaviska föreningen nyligen stiftad, för att dryfta frågan om en passande kandidat till den lediga vicekonsulposten här i staden. Ganska många hade infannit sig, trots den oöfrackliga annonseringen.

Innan mötet öppnades hade man efter en kort diskussion beslutit att uppskjuta frågan om kandidatens valjande tills man hunnit höra, hurvida konsul Bagge ämnar åter besätta eller indraga posten. Mr Ullström fungerare som ordförande och Mr. Holm som sek. Dan senare fick i uppdrag att tillskrifva konsul Bagge och, skulde det visa sig att posten skall fyllas, bör enhvar kika i Canada och desutom ej falla i sömn i kyrkan, ty kungörelse skall likaledes utgifvas från de olika predikstolarne. När så uppmaningen sker, bör den ålyddas, så att nästa möte blir ett rätt och kraftigt uttryck af skandinavernas önskan i saken.

Efter denna diskussion upplästes af Mr Ullström den nya föreningens stadgar, hvilka syntes hafva till hufvudsyfte att samlas och om möjligt förbättra skandinavernas ställning som nation i samhället. Med rätta påpekade

Kusligt. John Schuster, 12-årig, är anklagad att hafva ihjalslagit sin 10-åriga syster. Familjen bor vid Dead Moose Lake, östrem Rosthern.

En olycka hände vid Wayburn då Robert Clarke, järnvägsarbetare föll emellan två vagnar och i hjulkamrader.

Vancouvers träbränner är ifrån att få högre tratullar. De hafva utställt ett cirkulärbref, i hvilket de säga, att, såvida ej hjälp kommer, sägarena måste stanna.

En synnerligen öngsåg skall byggas i Vancouver för Ontario kapitalisters räkning, hvilka ha kontraktet att leverera slipers åt Panama kanalbolaget.

En yngling vid namn Peverett har arresterats i Vancouver och skall återföras till Brandon att blifva ransakad för förfälskning. Han beskyllas att hafva ändrat en bankansesning från \$95 till \$295.

C. P. R. elevator brunnen. Elevator B, rymmande 1,500,000 bushel samt försedd med de nyaste maskinerier för hvete-lagring brann den 12de ds. Skadan torde uppgå till 1 million. Största oägenheten blir emellertid svårigheten att hastigt lasta de fartyg som nu ankomma för att taga den hvete, som tagasineras.

En Crofter koloni planeras för Vancouver Island. Engelska regeringen ämnar låna \$750,000 för ändamålet.

C. P. R. nödsakades att branna ved på sina lokomotiv på Prince Albert bana, som så länge varit afskuren från den öfriga världen.

Hvetesådden är nu afslutad och rapporten från C. P. R. agenter visa en ökning af af 12 1/2% jämförd med i fjol.

Francois Harret, en fransman, ihjallhögg sin broder John i närheten af Cammoré. Han kastade liket i en förbi flytande å. Vid företagen undersökning bekände mordaren sitt död och angaf som orsak, att brodern hotat honom (Francois) med en elektrisk maskin.

Canadas handel är i stadig tillväxt. Under de 10 månader, hvilka vore ute den 30 april öka- des omsättningen med \$13,177,066. Införseln visar en ökning af \$19,000,000 medan utförseln åter minskats med \$5,000,000, \$3,500,000 mera uppbars i tullafgiften under samma period förra året.

En ny föreläsning.

Ett möte hölls i Auditorium Rink, sammankalladt af den skandinaviska föreningen nyligen stiftad, för att dryfta frågan om en passande kandidat till den lediga vicekonsulposten här i staden. Ganska många hade infannit sig, trots den oöfrackliga annonseringen.

Innan mötet öppnades hade man efter en kort diskussion beslutit att uppskjuta frågan om kandidatens valjande tills man hunnit höra, hurvida konsul Bagge ämnar åter besätta eller indraga posten. Mr Ullström fungerare som ordförande och Mr. Holm som sek. Dan senare fick i uppdrag att tillskrifva konsul Bagge och, skulde det visa sig att posten skall fyllas, bör enhvar kika i Canada och desutom ej falla i sömn i kyrkan, ty kungörelse skall likaledes utgifvas från de olika predikstolarne. När så uppmaningen sker, bör den ålyddas, så att nästa möte blir ett rätt och kraftigt uttryck af skandinavernas önskan i saken.

Efter denna diskussion upplästes af Mr Ullström den nya föreningens stadgar, hvilka syntes hafva till hufvudsyfte att samlas och om möjligt förbättra skandinavernas ställning som nation i samhället. Med rätta påpekade

En ny föreläsning.

Ett möte hölls i Auditorium Rink, sammankalladt af den skandinaviska föreningen nyligen stiftad, för att dryfta frågan om en passande kandidat till den lediga vicekonsulposten här i staden. Ganska många hade infannit sig, trots den oöfrackliga annonseringen.

Innan mötet öppnades hade man efter en kort diskussion beslutit att uppskjuta frågan om kandidatens valjande tills man hunnit höra, hurvida konsul Bagge ämnar åter besätta eller indraga posten. Mr Ullström fungerare som ordförande och Mr. Holm som sek. Dan senare fick i uppdrag att tillskrifva konsul Bagge och, skulde det visa sig att posten skall fyllas, bör enhvar kika i Canada och desutom ej falla i sömn i kyrkan, ty kungörelse skall likaledes utgifvas från de olika predikstolarne. När så uppmaningen sker, bör den ålyddas, så att nästa möte blir ett rätt och kraftigt uttryck af skandinavernas önskan i saken.

Efter denna diskussion upplästes af Mr Ullström den nya föreningens stadgar, hvilka syntes hafva till hufvudsyfte att samlas och om möjligt förbättra skandinavernas ställning som nation i samhället. Med rätta påpekade

En ny föreläsning.

Ett möte hölls i Auditorium Rink, sammankalladt af den skandinaviska föreningen nyligen stiftad, för att dryfta frågan om en passande kandidat till den lediga vicekonsulposten här i staden. Ganska många hade infannit sig, trots den oöfrackliga annonseringen.

Innan mötet öppnades hade man efter en kort diskussion beslutit att uppskjuta frågan om kandidatens valjande tills man hunnit höra, hurvida konsul Bagge ämnar åter besätta eller indraga posten. Mr Ullström fungerare som ordförande och Mr. Holm som sek. Dan senare fick i uppdrag att tillskrifva konsul Bagge och, skulde det visa sig att posten skall fyllas, bör enhvar kika i Canada och desutom ej falla i sömn i kyrkan, ty kungörelse skall likaledes utgifvas från de olika predikstolarne. När så uppmaningen sker, bör den ålyddas, så att nästa möte blir ett rätt och kraftigt uttryck af skandinavernas önskan i saken.

Efter denna diskussion upplästes af Mr Ullström den nya föreningens stadgar, hvilka syntes hafva till hufvudsyfte att samlas och om möjligt förbättra skandinavernas ställning som nation i samhället. Med rätta påpekade

hr Olsen, att 3,000 skandinaver borde vara eniga nog att låta höra af sig på något fall. Ett bibliotek omtalades som ett af syftemålen, hvilket ju vore behjartansvärdt. Man kan ej annat än hoppas, att något godt må komma från det försök, som synbarligen göres, att samla skandinaverna.

Från Wetaskiwin skrives: Med anledning af Pastor P. Almgrens fyrtioförsta födelsedag samt af pastorfamiljens tionde bröllopsdag hade ett antal personer samlats i svenska lutherska kyrkan på aftonen torsdagen den 5 ds och 'gjorde därifrån en samlad öfverraskning på pastorfamiljen i deras trefliga hem för att frambara sin hyllning och tacksamhet till pastorn på hans födelsedag samt att gemensamt med familjen fra tembröllop.

Medan den skandinaviska Mans kören uppstämde sina fosterländska toner i verandan uppfylldes huset huset med gäster. Norsk-lutherska pastorn Säter frambar i ett för högtidligheten valt tal de försäklades ärendet samt lyckönskningar samt öfverlemnade en stor fin taffla som representerade Mr. och Mrs Almgren samt en picture stand derafter öfverlämnades en kontant erkänsla från församlingen i Wetaskiwin, hvar på den norska sångkören sjöng en sång.

Derefter öfverlemnades kontanta presenter från Svea församlingen samt från Fridhemsförsamlingen så att i allt belöpte sig samlingen till mellan 50 a 60 dollars.

Pastor Almgren uppstod synbarligen röd af hyllningen och tackade i hjärtliga ordalag de församlade för den övriga uppsmuntran som kommit honom till del på hans födelsedag.

Ett solo gafs af Miss O. H. Anderson och manskören uppstämde du gamla, du friska.

Derefter tog bröllopshögtidigheterna sin början och tenbröllopspresenter kommo på scenen och festligheterna fortsatte med tal, sång och musik och synnerligt rädde liflighet vid det med alla möjliga sorters cake och andra lackerheter dignande bordet i matsalen intill mitt i natten, då hvar och en vande till sitt eget, väl belåten med en treflig afton.

C. H. O.

Förslag föreligger nu stadsfullmäktige i Wetaskiwin för uppförandet af elektrisk belysningsstation för en kostnad af \$25,000.

Nyligen har i Wetaskiwin öppnats tre nya förstklassiga hotel nämligen, Driard, trevningstegelbyggnad, Creatorion, fyrväningbyggnad o. Prince of Wales, en ståtlig sten- och tegelbyggnad, fyra våningar.

Wetaskiwin har just färdigbyggt sitt nya rådhus samt gjort uppköp af ny ångspruta och vattenbehållare för brandkårens behof för en kostnad af \$12,000 dollars.

Wetaskiwin skall i år uppföra en ny skola för en kostnad af \$25,000.

På ett nyligen hållet möte af Wetaskiwin börs beslutades att understödja ett bolag, som organiserats för uppförandet af ett bryggeri för en kostnad af \$35,000.

Merchants Bank of Canada i Wetaskiwin samt Bank of Nova Scotia ha båda köpt tomt i Wetaskiwin och ämna i år uppföra hvar sitt stenhus.

Leavings, Aftn., i maj 1904.

Ärade Redaktör af Canada. Om detta lilla brev finner ni för edra ögon torde ni vara god och införa det i eder tidning. Jag rapporterade litet förliden höst angående förhållandet på denna plats. Vill nu återkomma med några rader. Vintern är förgången och vårens tid är kommen.

Och jag vill säga att vi ha haft en förträffligt fin vår. Vårarbetet börjades här den 1 April och har fortgått ofbrutet alltsedan under de mest gynnsamma förhållanden. Hvetet är nu 3 tum långt af det först sådda och blir sommaren i proportion till våren så måste här bli en härlig skörd. Äfven landet tages fort upp och växer i värde får hvarje dag, den lilla staden Leavings blir heller icke efter, ty har bygges nu med kraft hus af alla slag, så att lumbörmännen har ett hårdt arbete att skaffa virke till allas behof. Om Gud låter mig leva så vill jag rapportera till nästa höst hur skörden har utfallit. Många hälsningar till landsmännen.

O. J. Anderson.

Kriget.

Japaneserna hafva lidit en svår förlust till sjös, i det slagskeppet Hatsuse, ett af Toogokaderns finaste skepp, sankt af en rysk undervattensmina och sjönk på tjugu minuter med större delen af sitt manskap. Samma dag tändes kryssaren Yoshino i sank under dimma af ett annat fartyg och sjönk. Ryssarne hafva också genom olycka förlorat ett fartyg, i det kryssaren Bogatyr strandat utanför Vladivostok och blifvit vrak.

Storming af Port Arthur förberedes nu. Ryssarne under general Kuropatkins befäl tvang en japansk armee på 20,000 man att retirera till Feng Wang Chang enär ryssen var 32000 man stark. Reträkten skedde med sådan säkerhet och snabbhet, att japanerna ej ledo några förluster.

Efter den i förra numret omtalade bataljen hade upp till slutet af förra veckan inga betydligare förluster tagit plats. Japanernas planer, hvilka synas valda och ej mindre energiskt utförda äro ganska betydliga. Vissligen påstodens en handfull ryssar hafva sökt i sin ordning utföra en flankrörelse för att oroa den japanska östra flygeln, men den kunde intet utträtta, varande alltför långt från sin operationsbas.

Dalny, som på troligt kort tid byggts upp för att blifva Rysslands närmaste stad i Mantschurien, blef förstörd af ryssarne, innan de lämnade. De dyrbara dokkorna och kajerna sprängdes för att sväröra japanesernas landstigning.

Torpedbåtförstöraren Anur rändade